

sige, at de bliver ramt haardt. Men jeg maa paa Forhaand erklære, at dette er nødvendigt. Det er ganske nødvendigt, at Indtægt skaffes, og det er umuligt at gaa til saa store Udgifter som disse, uden at Rigsdagen paatager sig et Medansvar, maa jeg sige, for ogsaa at skaffe Indtægter. Dette mener jeg, det er min Pligt at udtale overfor det høje Landsting, naar jeg fremsætter Lovforslag, der medfører saa store Udgifter for Statskassen som disse.

Mægaard: Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Finansminister Partiets Velvillie til at behandle disse Lovforslag hurtigt og i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa Partiet behandlede dem i det høje Folketing. Det er jo ikke eet Lovforslag, der tager Sigte paa at raade Bod for Statens Tjenestemænd paa den Dyrtid, som Krigssituationen har medført, men to Lovforslag. Det ene gaar ligesom de Love, vi tidligere har haft, ud paa, at Dyrtiden imødegaaes ved et almindeligt Dyrtidstillæg, og dette Forslag er, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, nærmest en Gentagelse af de tidligere Love, vi har haft paa dette Omraade, dog med den Forskel, at Beløbene paa de enkelte Punkter er noget forøgede, men Princippet i det foreliggende Dyrtidslovsforslag er det samme som i de Love, vi tidligere har haft. Det, der betegner Forskellen fra det tidligere Forhold, er, at der nu foreligger to Lovforslag, og det er det ene, der, om jeg saa maa sige, kommer ind paa et helt nyt Omraade. Det er Lovforslaget om den procentvise Forhøjelse af de faste Lønninger, en procentvis Forhøjelse, der ikke alene forhøjer Lønningerne for de mindre Lønninger, men som forhøjer Lønningerne med 25 pCt. for alle Statens Tjenestemænd. Det har tidligere fra en vis Side i Rigsdagen været hævdet, at der ingen Grund var til at forhøje Indkomsterne for de Stats-tjenestemænd, hvis Indtægt laa fra 6 000 Kr. og opefter. Denne Opfattelse forlader man nu, idet man, som sagt, forhøjer ogsaa disse Lønninger med 25 pCt., og jeg tænker mig, at Grunden til, at man nu fremsætter to Lovforslag i Stedet for et, er den, at man ogsaa vil hjælpe paa Lønningerne for de højest lønnede. Vi kan fra vor Side give denne Hensigt vor Tilslutning, ligesom der, som jeg sagde før, ogsaa er givet Tilslutning til denne Hensigt fra Folketingets Venstres Side. Jeg vil gerne tillade mig i denne Forbindelse at sige, at naar vi nu forhøjer Lønningerne med 25 pCt. ogsaa for de højest lønnede, skal deri ikke ligge noget

som helst Præcedens eller Foregriben med Hensyn til Rigsdagens Stilling til Statstjenestemændenes Lønninger i Fremtiden, og jeg mener særlig, at der ikke skal være foregribet noget med Hensyn til den nedsatte Kommissions Arbejde. Disse 25 pCt. Løntillæg er givet, fordi den økonomiske Situation for Statstjenestemændene baade for de mindst lønnede og for de højest lønnede efterhaanden er blevet en saadan, at det er Statens saavel som den private Arbejdsgivers Pligt at gøre Forsøg paa at stille alle sine Tjenestemænd økonomisk saaledes, at de, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, i nogen Grad bliver paa det økonomiske Niveau, hvorpaa de stod tidligere. Der er derfor fra vor Side intet som helst i Vejen for principielt og heller ikke reelt at anbefale de foreliggende Lovforslag, og det glæder os, at de Henstillinger, der blev gjort fra vort Partis Side i Folketinget, i nogen Grad er blevet efterkommet ved det Udvalgsarbejde, der er foretaget i det høje Folketing. Det gælder baade med Hensyn til en Forbedring af Pensionisternes økonomiske Stilling og ogsaa med Hensyn til det Dyrtidstilskud, som Lærerne ved de kommunale Skoler har faaet. Der er ved de Ændringer, der er indførte i Dyrtidslovsforslaget, sket Forbedringer i begge disse Henseender, og det kan vi kun hilse med Glæde.

Der blev under Sagens Behandling i det høje Folketing af vort Partis Ordfører rørt ved den finansielle Side af dette Spørgsmaal. Vi er jo alle sammen klare over, at et Beløb paa henimod 100 Mill. Kr. er det saadan sin Sag at bevilge ret ofte. Statskassen er ikke i Stand til at bære den Slags Udgifter uden forøgede Indkomster. Nu er der imidlertid fra den højtærede Finansministers Side givet Løfte om, at der ret hurtigt skal blive fremsat Forslag om en Dækning af denne Udgift. Vi har ikke faaet nogen specificeret Udtalelse med Hensyn til, hvorledes denne Dækning skal skaffes til Veje; men det fremgaar af Finansministerens Udtalelser her i Dag saavel som af de Udtalelser, Finansministeren tidligere har fremsat om dette Spørgsmaal, at det skal ske nogenlunde paa samme Maade som ved de tidligere Skatter under denne Dyrtidsperiode, og uden at forbinde Partiet eller Tinget med Hensyn til Enkeltheder i disse Forslag vil jeg sige, at det er en given Ting, at er vi med til at bevilge 92 eller 94 Mill. Kr. som Udgift, maa vi ogsaa være med til at skaffe Dækning for denne Udgift, og jeg skal, som sagt, tilsige den højtærede Finansminister